

OBLETNICA LAŽI IN OBREKOVANJ

Vsi poizkusi rušenja ljudske oblasti so se razbili ob krepki moralno politični enotnosti jugoslovanskih narodov

Za nami je že leto dni, odkar je iz Bukarešte zabobnela v svet zloglasna resolucija Informbiroja, v kateri se je obtožilo našo socialistično domovino, naše narode, KP Jugoslavije in voditelje naše domovine z maršalom Titom na čelu. Minilo je leto dni, odkar se je pričela odkrita gonja proti vsemu, kar je najdražje našim narodom in vsem sinovom Jugoslavije, proti vsemu onemu, s čemer se mi ponašamo in se bomo tudi v bodočnosti ponašali.

Vsem je še dobro v spominu, kako je pred letom dni, in sicer 28. in 29. junija vse svetovno časopisje javilo vest o skrajnih in neupravičenih obtožbah, ki jih je proti naši domovini dvignil Informbiro. Obenem se tudi dobro spominjamo, kako je te vesti z zadovoljstvom sprejelo reakcionarno časopisje, kako so reakcionarji izkazali svoje zadovoljstvo in veselje in kako so največji sovražniki vsega, kar je napredno in svobodoljubno, gledali v tej resoluciji svoje lastne koristi.

In danes, ko je že poteklo leto dni po famozni resoluciji in po vseh njenih krivičnih obtožbah, z žalostjo ugotavljamo, da bilanca laži in klevet, žalitev in provokacij presega že vsako mero. Obenem pa s ponosom ugotavljamo, da je naša socialistična domovina ostala čvrsta in ponosna kot je bila vedno, da je potrpežljivo prenesla vse napade in provokacije in da so danes jugoslovanski narodi še bolj združeni in še odločneje stopajo po pravi poti za zgraditev socializma, da niso niti za trenutek omahnili in da so v tej težki borbi proti lažem in klevetam ostali neomahljivi.

Vsi vemo, da je ena najostudnejših obtožb in laž Informbiroja, češ da se je naša domovina prodala imperializmu ter da je zašla v imperialistični tabor. In kaj se navaja kot dokaz za te trditve? Navaja se samo, da naša domovina zaključuje pogodbe s kapitalističnimi državami.

Jasno je, da Jugoslavija vzdržuje in da hoče tudi v bodoče ohraniti in razširiti trgovinske odnose z vsemi državami, bodisi socialističnimi kakor tudi kapitalističnimi, toda vedno na temelju enakopravnosti in v interesu izgradnje socializma v naši domovini. To seveda ni nič kaj čudnega ali nepravilnega. Nasprotno, saj so o potrebi ojačenja trgovinskih odnosov z vsemi državami govorili in govorijo največ oni, ki čudovito vodijo kampanjo napram naši socialistični domovini, ter ji očitajo, da Jugoslavija trguje z zapadom, namreč da vrši ravno ono, kar vršijo ostale socialistične države.

Oglejmo si nekoliko zadevo s trgovinskimi pogodbami.

Sovjetska zveza je po zadnji svetovni vojni sklenila trgovinske pogodbe s Francijo, Norveško, Italijo, Finsko, Holandsko, Švico, Belgijo, Švedsko in Luksemburško ter dopolnilni protokol z Norveško in drugimi državami. Sovjetska vlada je vodila pogajanja z ZDA in dosegla podaljšanje sporazuma o kreditnih pogodbah za posojila in najemnine. Med sovjetskimi izvoznimi in uvoznimi podjetji ter severo-ameriškimi zasebnimi podjetji se razvija živahna trgovina in posamezna ameriška podjetja zaključujejo obsežne trgovinske pogodbe s sovjetskimi podjetji, posebno na velikih velesejnih, bodisi v Sovjetski zvezi, bodisi v inozemstvu. Enako tudi z Anglijo in ostalimi močnimi kapitalističnimi državami. Poleg tega Sovjetska zveza obnavlja stare pogodbe z zapadnimi državami.

Češkoslovaška republika je v prvi polovici leta 1946 dosegla od Sev. Amerike kredit za nakup bombaža. Pozneje je bil ta kredit ukinjen, kljub temu pa je bila med tem časom uvožena večja količina bombaža. Češkoslovaška ima v ZDA mešane trgovinske zbornice, katerih cilj je, da vzporejajo gospodarske in trgovinske odnose med obema državama. Češkoslovaška je podpisala nove kakor tudi podaljšala stare trgovinske sporazume z Argentino, Pakistanom, angleško okupacijsko cono Nemčije, Francijo, Švedsko itd. Posebno živahno trgovino je v zadnjih letih Češkoslovaška razvila z različnimi kapitalističnimi državami. V prvi polovici tega leta so bili podpisani trgovinski sporazumi kakor tudi doseženi sporazumi za dopolnjevanje in razširjanje starih z ZDA, Indijo, Avstrijo, monarho-fašistično Grčijo, Turško in Francijo. Vršijo se tudi pogajanja z Anglijo in Izraelom.

Poljska ima poleg češkoslovaške najtesnejše trgovinske odnose s kapitalističnimi državami. Zaključila je trgovinske sporazume s Francijo, Dansko, Italijo, Avstrijo, Indijo, Finsko, Holandsko, Izraelom, Pakistanom, Norveško, Švedsko in različnimi drugimi državami. Pred kratkim je Poljska sklenila petletni sporazum z Veliko Britanijo. Zatrjujejo, da bo vrednost izmenjave dosegla nič manj kot 130 milijonov funtov šterlingov. Ta pogodba se lahko primerja s pogodbo, ki jo je Anglija leta 1946 podpisala s svojim dominijonom Kanado. Istotako je Madžarska podpisala mirovne pogodbe in zaključila finančne in trgovinske pogodbe s Francijo, Belgijo, Italijo, Norveško, Švico, Holandsko in Finsko. V tem letu je celo razširila mrežo poslovanja s kapitalističnimi državami z novimi pogodbami ter s podaljšanjem starih, in sicer z Avstrijo, Dansko, Anglijo in Turčijo. Z Italijo je tudi sklenila trgovinsko pogodbo, ki v resnici pomeni podaljšanje stare.

Romunska je takoj po podpisu mirovne pogodbe zaključila trgovinske sporazume z Argentino, Belgijo, Anglijo, Italijo in Holandsko. Enako je tudi Bolgarija podpisala trgovinske pogodbe z Avstrijo, Holandsko, Švedsko, Argentino in Finsko.

Taka je torej zadeva vprašanja trgovinskih sporazumov s kapitalističnimi državami. Obtožujejo našo domovino FLR Jugoslavijo, da sklepa trgovinske pogodbe s kapitalističnimi državami, ne vidijo pa, da ima naša država takih pogodb manj, kakor katera koli država narodnih demokracij. Res čudno je, ko se pri tem ugotovijo dve mnenji, ko gre za eno in isto stvar ter, da se našo domovino kleveta in žali radi onega, kar se po vsem svetu smatra za povsem naravno.

Najboljši dokaz za to, kako nizko je padel Informbiro s svojo propagando proti naši domovini, je njegovo klevetanje z ozirom na Slovensko Koroško. Meseca oktobra 1948 namreč je neki francoski list objavil vest, "da se v Londonu polaga velika važnost na pogajanja, ki se že nekaj tednov vršijo na Dunaju med Titom in avstrijsko vlado." To vest je Informbiro takoj uporabil za svojo nesramno propagando in jasno je, da je tej propagandi ta laž služila kot "prepričevalen dokaz", češ da se Jugoslavija sporazumeva z imperialisti in to na račun svojih lastnih nacionalnih interesov, oziroma na račun Slovencev v Avstriji. Francoski "Humanité" je pri tem še ugotovil, "da se ni treba čuditi, ako je Tito opustil svoje teritorialne zahteve v Južni Koroški."

Odločno vztrajanje Jugoslavije pri svojih zahtevah je kakor vedno pokazalo, da se Jugoslavija ne sporazumeva z imperialisti ne na račun Slovenske Koroške in ne na račun narodnih interesov svojih narodov. Stvarnost je najodkriteje pokazala, kdo se je sporazumeval in se tudi sporazumel v tem vprašanju. O tem najjasneje priča objavljeni komuniké s konference ministrov štirih velesil, v katerem se odvrčajo koroškimi Slovincem pravice, da bi se pridružili svojim bratom v Jugoslaviji, kateri je sankcionirano neupravičeno obogatenje Avstrije z jugoslovansko imovino, a je istočasno ZSSR dobila od Avstrije 150 milijonov dolarjev na račun svojih zahtev.

Ko ni uspelo z lažmi, provokacijami in klevetanjem prepričati delovne množice vsega sveta in splošno javno mnenje o prehodu Jugoslavije v imperialistični tabor, so se pristaši Informbiroja poslužili drugih metod in iztikali vse ono, kar je v zvezi z našo domovino. Pričeli so kampanjo z zatajevanjem resnice o Jugoslaviji in skušali prikriti resnico o izgradnji socializma v naši domovini.

Nekaj primerov o tej kampanji.

V svetovni Federaciji dem. mladine se skuša podcenjevati delo in uspehe jugoslovanske mladine. V publikacijah te federacije je najmanj vesti o delavnosti jugoslovanske mladine. Ako pregledamo vsebino do danes izdanih publikacij "Službene informacije", ki so posvečene mladini drugih držav, ter jih primerjamo z onimi, ki so namenjene jugoslovanski mladini, ugotovimo, da je namenjenih madžarski mladini 21krat več, češkoslovaški 26krat, poljski 13krat, romunski 9krat, francoski 80krat, avstrijski 15krat, nemški 14krat, italijanski 18krat, danski 13krat, angleški 44krat, severoameriški 33krat več itd.

Za časa zasedanja izvršnega odbora omenjene federacije so madžarski listi objavili imena vseh prisotnih delegatov. "Pozabili" so edino omeniti, da zasedanju prisostvujejo tudi delegati jugoslovanske mladine. Tudi so vsi mladinski listi objavili obširne članke o delovanju mladine v posameznih državah in to po izjavah zastopnikov, ki so prisostvovali zasedanju. Molčalo se je samo o uspehih jugoslovanske mladine, ki je v prvih vrstah svetovne demokratične mladine.

Ob priliki otvoritve zasedanja izvršnega odbora federacije, je madžarski voditelj mladine pozdravil izvršni odbor in vse člane, a ponovno je "pozabil" pozdraviti tudi jugoslovanske delegate.

Na pročelju hotela, v katerem so stanovali zastopniki, so bile razobešene zastave držav članic izvršnega odbora, med katerimi je bila tudi ameriška in angleška zastava. Samo zastave jugoslovanskih narodov s peterokrako zvezdo, pod katero so vodili junaško borbo proti fašističnemu okupatorju, pod katero so zmagovalno izvršili narodno revolucijo in danes uspešno gradijo socialistično družbo, — ni bilo.

Isto se dogaja tudi v pogledu športa. V športnih časopisih v Sovjetski zvezi kakor tudi v državah narodnih demokracij ne najdemo niti besede, ki bi bila posvečena jugoslovanskim športnikom niti ne o njihovih nastopih in uspehih.

Pokazalo se je tekom leta, da so vse one nesramne laži in izmišljotine, ki sestavljajo resolucijo Informbiroja, v njej zapisane samo zato, da bi se prikrijo njen pravi smisel in resnične cilje, ki se skrivajo za nesramnimi napadi na našo državo, naše narode in na voditelje FLR Jugoslavije. V teku leta se je pokazalo, kaj se pravzaprav skriva za to resolucijo. Vse lepe besede o prijateljstvu in medsebojnem sodelovanju, s katerimi se je na ves glas kričalo, so bile samo licemerno prikrievanje resnice. Mesto tega imamo danes enoletno jezo, kup laži, klevet in napadov napram našemu narodu, proti naši domovini in proti naši vladi; laži, tako ostudne in klevete tako ogabne, kakršnih se tako zlepa ne najde v zgodovini.

PO SVETU

Vatikan. Sveta Stolica je potom radia sporočila celemu svetu papeževu bulo, s katero je izobčila iz rimsko-katoliške vere vse komuniste, ki so v mnogih milijonih raztreseni po celim svetu.

S to novico se mi ne bomo veliko ukvarjali, želimo pa, da bi vsekdar to izključenje komunistov rodilo take uspehe, kot jih je rodilo pred nekaj leti izključenje liberalcev. Svetovni kapitalizem, vemo vsi, da je najhujši sovražnik človeštva; saj na veliko izkorišča razne države, a ko se mu kdo zoperstavi, prične takoj rožljati z orožjem, pripravi vojne, razne revolucije in bratsko klanje samo zato, da ima pri tem svoj zaslužek. Iz Severne Amerike, kjer je kapitalizem najbolj ukoreninjen, so vedno pošiljali v Vatikan razne "zaupne" moške, da so se z Njegovo Svetostjo kaj prijateljskega pomenili. Izobčenje komunistov, je najbrže maslo, pripravljeno od svetovnega kapitalizma.

Nekoliko pozneje, ko je bil torej liberalizem izobčen iz rimsko-katoliške cerkve, si je s tedanjimi vodilnimi cerkvenimi krogi podal roke in sta skupno delovala in tlačila delavske množice, kar še dandanes roko v roki nadaljujeta. To lahko pričajo "zaupni" moške, ki so romali zadnje čase tolikokrat v Rim.

Voditelji drugih veroizpovedi, so dali napram papeževi buli svoje mnenje. Pravijo, da je Sveti Oče napravil blamažo, iz katere ne bo prav lahko izplaval. To potrjuje tudi dejstvo, da so se vatikanski očetje takoj naslednji dan po objavi bule pričeli izgovarjati, da "kazen" zadene samo komunistične voditelje, ne pa ostale, kateri samo simpatizirajo z njihovim delovanjem. Na vsak način je bila vzdignila po svetu veliko prahu in zdi se nam, da bo še bolj utrdila nasprotje in še bolj povežala tiste, ki iščejo izboljšanje položaja za današnji rod in za svoje potomce.

Sovjetska Rusija in Anglija pripravljata novo trgovinsko pogodbo, oziroma nameravajo obnoviti staro, katera bo kmalu iztekla. Minulo leto je Rusija izvozila v Anglijo nad 1 milijon ton žita, prejela je pa od Anglije za preko 50 milijonov funtov raznih strojev, med katerimi je bilo največ takih, ki se rabijo v težki industriji. Sovjeti izvažajo žito tudi v druge evropske države, posebno pa v Italijo in Nemčijo.

Anglija je, kljub temu, da so na vodstvu države moške iz "delavske" stranke, v popolnem gospodarskem kaosu. Nekateri hočejo razveljaviti funt, da bi lažje prodali svoje blago, drugi pa iščejo izhod z različnimi trgovinskimi pogodbami. Njena sestra ZDA se na vse načine trudi, kako bi iz tega kaosa izvlekla največji dobiček. Huduje se na Anglijo, da deluje zahrbtno (primer: jeza radi trgovinske pogodbe med Argentino in Anglijo), a vodilni moške se zato malo brigajo, ker znano jim je, da ZDA iščejo le svoje koristi.

Stavka pristaniških delavcev v Londonu je trajala okrog mesec dni in vlada je bila med stavko prisiljena nastopiti s skrajno silo ter pripeljati vojaštvo, da je izkrcalo iz ladji vsaj najnujnejše blago. V Londonu je bilo okrog 150 naloženih ladij brez, da bi se kdo zmenil zanje. "Delavska" stranka, ki je vse prej kot delavska, ima se bo naučila, da je nemogoče sedeti na dveh stolčkih.

V Italiji in sicer v severnih pokrajinah, je pričelo stavkati nad milijon stavbinskih delavcev, kateri zahtevajo povišanje delovnih mezd.

Policija je v Milano s silo razgnala manifestacijo delavcev tovarne Isotta Fraschini, ko so javno manifestirali nezadovoljstvo, ker se jim na račun plač da le majhne vsote denarja.

S 1. avgustom nameravajo v Italiji prodajati v prosti prodaji kruh in razne testenine in to vsled tega, ker je letošnja letina dobro obrodila. Do danes sta se ti dve življenjski potrebščini kupovali le na karte.

V narodno-osvobodilni borbi se je doseglo pogoje, da bi na temelju enakopravnosti med Jugoslavijo in sosednjimi državami vladali najboljši bratski in prijateljski odnosi. Vse to pa se je pokvarilo in končalo z resolucijo Informbiroja. Imperialistične države so si prej na vso moč prizadevale, da bi se balkanski narodi razcepili ter da bi med njimi zavlada la mržnja in neprijateljstvo. Kar ni uspelo mednarodni reakciji, je dosegla resolucija Informbiroja in prav socialističnim državam se je treba zahvaliti, da je tako današnje stanje. Na mejah naše domovine se danes dogajajo dnevno obsejni incidenti, provokacije, napadi, vrši protirevolucionarno hujskanje, pošilja se v državo špijone itd. Vse, kar se danes dogaja in dela napram naši domovini, se ne more drugače označiti, kot moralni napad na državo, v kateri se gradi socializem.

To je bilanca in žalostne posledice resolucije Informbiroja, neuspešni rezultati napadov proti našim narodom in besne borbe proti naši socialistični domovini za zrušenje socializma, ki se v njej gradi.

Resolucija Informbiroja je torej doživela žalostno obletnico, a še bolj žalostne rezultate in pri naših narodih v domovini popolno obsodbo in prezir. To nerazumljivo dejanje v zgodovini revolucionarnega delavskega gibanja ni moglo omajati naših narodov in jih odvrniti s poti graditve socializma. Vsi poizkusi rušenja ljudske oblasti in socialistične ekonomije v naši domovini bodo neizbežno doživeli in že doživljajo neuspehe, kot so jih doživeli podobni poizkusi imperialističnih držav in njihovih plačancev. Ta njihov neuspeh je neizbežen zaradi tega, ker udarjajo po največjih pridobitvah ljudske revolucije v Jugoslaviji in po njeni socialistični graditvi, t. j. po volji, borbeni pripravljenosti in poletu najširših ljudskih množic. Lahko s ponosom danes potrdimo, da delovno ljudstvo v naši domovini, združeno v enotni Ljudski fronti, dosega zmago za zmago na fronti graditve in krepitve naše domovine, socialistične Jugoslavije.

Vse laži in vsa klevetniška gonja napram naši domovini, sankcije in politični pritisk ter vsi poizkusi rušenja ljudske oblasti so se razbile ob krepki moralno-politični enotnosti delovnih množic, ki si ustvarjajo novo socialistično domovino in tako uresničujejo besede velikega Ivana Cankarja: "Iz muke trpljenja in suženjstva nešteti milijonov bo zrasla naša domovina; vsa ta lepa zemlja s svojim neizmernim bogastvom. Tedaj bo le še grenek in grd spomin te gosposke domovine, na suženjstvu zidane, s krvjo in solzami gnojene, sramota človeštvu, zasmeh pravici..."

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Širi se val ogorčenja

NASPROTI PONOVNEMU ZASUZNJENJU SLOVENSKE KOROŠKE

Sklepi štirih zunanjih ministrov, s katerimi se brez kakršne koli obrazložitve odklanjajo jugoslovanske zahteve nasproti Avstriji na dele ozemlja, ki je naseljeno s slovenskim prebivalstvom, kakor tudi jugoslovanske zahteve za reparacije, so vzbudili med koroškimi Slovenci in med narodi jugoslavije veliko ogorčenje.

Jugoslovanska vlada je izročila predstavnikom ZDA, ZSSR, Anglije in Francije protestno noto, katero smo objavili v zadnji številki našega lista.

Prav tako je pokrajinski odbor Osvobodilne fronte za Slovensko Koroško poslal svetu štirih zunanjih ministrov, Zavezniškemu nadzorstvenemu svetu za Avstrijo in Organizaciji združenih narodov protestne note zaradi odločbe štirih zunanjih ministrov.

Globoko ogorčenje slovenskega ljudstva na Koroškem pa je izval pristane nek Sovjetske zveze na sporazum, prav tako pa tudi način, kako je Sovjetska zveza ta sporazum sklenila.

Pokrajinski odbor OF za Slovensko Koroško je poslal delegacijo na politično predstavništvo FLRJ na Dunaju, da izrazi zahvalo koroških Slovencev vladi FLRJ za dosledno obrambo njihovih pravic ter zagotovilo, da bo tudi v bodoče koroško ljudstvo neomajno zaupalo v novo Jugoslavijo, ki se je edina v demokratičnem svetovnem taboru postavila na branik slovenskega življa v Avstriji.

Kot so koroški Slovenci z ogorčenjem sprejeli vest o določi mirovne pogodbe, tako je tudi ta pogodba bolešno odjeknila med jugoslovanskimi narodi. Najtežji udarec pa je v tem, da je Sovjetska zveza z ostalimi tremi državami sodelovala pri pariškem diktatu, ki je imperijalistični način reševanja narodnega vprašanja, hkrati pa predstavlja tudi težek udarec narodno-osvobodilni borbi vseh malih narodov.

Po mestih so priredili protestna zborovanja proti vsem krivičnim sklepom Sveta zunanjih ministrov v Parizu. Množice so obsojale Informbirojevsko gonjo proti Jugoslaviji, ki se odraža tudi v pariških sklepih. Slovenska Koroška je dala svoje žrtve, da se končno osvobodi germanskega pritiska, da se priključi svoji natični domovini Sloveniji, ne pa da ostane še nadalje v Avstriji, kjer nacisti danes ponovno dvigajo glave in kjer celo tako zvani komunisti ne kažejo prav nobene težnje, da bi podprli slovenski narod na Koroškem v njegovi upravičeni narodni borbi, temveč nasprotno, podpirajo velikonemško miselnost ter prehajajo vedno bolj na pozicije avstrijskega šovinizma.

Na svojih protestnih zborovanjih v svobodni Jugoslaviji pa jugoslovanski narodi obljublajo bratom na Slovenskem Koroškem, da jim bodo nudili še naprej vso moralno in politično oporo v njihovi pravični borbi.

ČLANI POLITBIROJA NA POTOVANJU PO FLRJ

Podpredsednik vlade in zunanji minister Edvard Kardelj, podpredsednik Prezidija Ljudske skupščine FLRJ Moša Pijade, dr. Aleš Bebler, ameriški pisatelj Luis Adamič in drugi predstavniki so na svojem obisku v Črni gori, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini doživeli navdušene sprejeme. Povsod jim je ljudstvo vzklikalo ter zahtevalo, da jim govore najožji sodelaveci maršala Tita in člani Politbiroja CK KPJ.

Na velikem zborovanju v Titogradu jena zahtevo množice po govoru tov. Kardelja povzel besedo M. Pijade, ki je med drugim rekel, da so se po zavmešavati se hočejo v notranje zadeve Jugoslavije, kar je nedopustno in še slugi jugoslovanske partije na Balkanskem polotoku ustvarili po vojni vsi

pogoji za bratstvo in prijateljstvo med Jugoslavijo in sosednjimi državami, toda resolucija Informbiroja je to stanje popolnoma pokvarila.

Rekel je tudi: "Današnje stanje za FLRJ v resnici ni šala. Na eni strani SZ in 6 drugih držav organiziranih kot ena organizacija s ciljem, da bi v Jugoslaviji menjali režim, da bi zadušili petletni plan, skratka, delajo tako, kakor so vedno delali imperialisti: posebej strašno, ker prihaja to od socialističnih držav. Računali so na veliko avtoriteto, ki jo imata Sovjetska zveza in boljševiška partija v Jugoslaviji. Toda eno je nepravilno: izkoristiti avtoriteto in jo postaviti v službo poštene stvari, drugo zlorabiti to avtoriteto, da bi zatirali neki narod, neko državo. Prav to oni delajo in zato niso uspeli."

Na daljnem vzhodu sta se Čankajšek in filipinski predsednik, ki je pod severnoameriškim varstvom, ustanovila protikomunistično fronto, katera bo imela namen, da se upre pohodu zmagojočega ljudskega gibanja. S Čankajšekom, ki je moral pobegniti iz svoje domovine Kitajske, je menda prav malo upanja, čeravno ga podpira ves svetovni kapitalizem, ker je najbrže dospel prepozno.

V Sovjetski Rusiji so praznovali praznik letalstva in razni inozemski vojaški in zrakoplovni atašeji so ob tej priliki videli take zrakoplove, da jim je pri tem kar sapo vzelo. Poro-

čila pravijo, da ko je napovedovalec po radiu javil, da se bližajo zrakoplovi, so se "atašeji" ohrnili, da bi jih videli, a so isti šinili s tako brzino, da so jih opazili komaj na nasprotni strani, že na obzorju. Ti gospodje so bili gotovi, da imajo v Ameriki najboljšo in najhitrejšo zrakoplove in so se s tem nemalo ponašali, a ko je bilo pojasnjeno, da je to nov tip letal, ki se v Sovjetski zvezi izdelujejo v serijah, se niso mogli sporazumeti, kakšen tip letal bi bil to in so takoj brzojavili njihovim vladam, da niso imeli časa jih opazovati. S tem so vse povedali.

Zagrebski velesejm

poslanstvu FNRJ v Buenos Airesu, Av. de Mayo 1370-III, tel. 37-4551 in 37-8726 bo predstavil pregled industrije in kmetijske moči Nove Jugoslavije ter pokazal visoko kvaliteto proizvodnje in proizvodov jugoslovanskih narodov, ki v naporni borbi za izvršitev Petletke ustvarjajo pogoje za nagel ekonomski razvoj svoje zemlje.

Velesejem se bo vršil od 17. septembra do 2. oktobra 1949.

Vse potrebne informacije o Zagrebškem velesejmu se dobijo pri Trgovinskem

Umril je Vladimir Nazor

NARODNI BOREC IN VELIK PESNIK NARODOV JUGOSLAVIJE

Prezidijum Ljudske skupščine NR Hrvatske je objavil sledeče:

„Dne 19. junija 1949. leta je v jutranjih urah umrl predsednik Prezidija Ljudske skupščine NR Hrvatske — Vladimir Nazor. Umril je velik in veren sin svojega naroda, ki je bil ne- ločljivo povezan s težnjami svojega zaslužjenega naroda, s katerim se je boril v najtežjih dnevih njegove zgo- dovine in s katerim je šel skupno skozi slavno osvobodilno vorbo. V jako vi- soki starosti, je neustrašljivo sodeloval s svojim narodom, Partijo in tovari- šem Titom ter s svojim vzgledom po- kazal, da danes ne more biti kolebanja v borbi za svobodo, čast in bodočnost svojega naroda.

Na prvem zasedanju Antifašistič- stičnega vijeća narodnega osvoboje- nja Hrvatske, je bil Vladimir Nazor, po zastopnikih svojega naroda, izvo- ljen za prvega predsednika AVNOH-a, a v osvobojeni domovini za predse- dnika Prezidija Ljudske Skupščine NR Hrvatske in s tem zadobil največje priznanje svojega naroda, ki se mu je oddolžil poleg nešteti drugih naj- višjih odlikovanj.

Njegovo življenjsko delo bo živelo za bodoče rodove.

Naj bo večna slava Vladimirju Na- zorju!

Prezidijum
Ljudske Skupščine NR Hrvatske”

Vladimir Nazor se je rodil 30. maja 1876 v Postirah na otoku Braču. Štu- diral je gimnazijsko v Splitu, prirodoslovje v Gradu in Zagrebu. Kot pro- fesor je služil v Splitu, Zadru, največ pa v Istri. V dveh razdobjih je bil ravnatelj gimnazije na Sušaku in v Zagrebu. Že v pokoju je zaključeval življenjsko delo, ko je fašistični na- silnik vdrl v našo domovino. Tedaj je bil Nazor med prvimi, ki je odšel v partizane in dal vse svoje sile na raz- polago narodno-osvobodilnemu giba- nju. Po velikem trpljenju se je z zma- govito vojsko vrnil v osvobojeni Za- greb.

Nazor se je aktivno udeleževal v

ustvarjanju naše narodne države. V juniju leta 1943. je bil izvoljen za predsednika AVNOH-a, tedanjega naj- višjega organa Hrvatske. V svobodni domovini je bil potem Nazor vse do svoje smrti predsednik Prezidija Ljud- ske Skupščine NR Hrvatske.

Nazor je bil največji pesnik hrvat- ske moderne. Gojil je liriko, epiko, pi- sal povesti in drame. Najvažnejše nje- gove knjige so: Slavenske legende (1900), Živana (1902); pripovedke Veliki Jože (1908), Lirika (1910), Hr- vatski kraljevi (1912), Nove pjesme (1913), Istarske priče (1913), Pjesmi ljuvene (1915), Medvjed Brundo (1915), Utva Zlatokrila (1916), Sto- imena (1916), Pjesmi partizanke (1944), S partizanima (1945), kakor še več drugih pripovedk in pesmi. Po osvoboditvi je Nazor objavil sledeča dela: Ahasver, Kurir Loda, Pionir Grujo, Pepeljuga, Puškibuški in Le- gende o drugu Titu. Nakladni zavod Hrvatske je pričel z izdajo celokupnih del Vladimirja Nazorja, ki bi obsegala 15 knjig. Do danes je izšlo 11 knjig.

Nazor je bil predvsem lirik, nad nje- govim čustvom pa je stal razum, zato je njegov slog ponekod abstrakten, simboličen. Njegova proza je živahna in slikovita. Nazor je prinesel v slov- stvo motive iz slovanske mitologije, smisel za naravo, poveljevanje zdrav- ja in življenjske radosti. Pokazal je človekovo iskanje pravice in sreče. Pesnikova vera v bodočnost ljudstva je dobila potrdilo v narodnoosvobo- dilnem boju, katerega se je sivolasi pesnik sam udeležil, ga opeval v pes- mi in opisoval z nazorno besedo.

Ob napadu na zgradnjo socializma v naši domovini, je Nazor ponovno dokazal popolno naklonjenost in po- vezanost s svojim narodom. V posled- njih trenutkih svojega življenja je ve- liki pesnik, enako kakor njegov to- variš Oton Župančič, izraževal globo- ko prepričanje v novo Jugoslavijo, katera sloni na pravih temeljih v zgraditvi socializma.

Kakor narodi Jugoslavije, se tudi mi klanjamo ob spominu Vladimira Nazora in kličemo: Slava velikemu pesniku-bojovniku!

A. Škrbec:

Resnica o posojilu za Jugoslavijo

Že dolgo časa se svetovno časopisje bavi z vprašanjem posojila, katerega namerajo dati ZDA Jugoslaviji. Ker ni bilo o tem vprašanju iz domovine nobenega glasu, se tudi mi nismo mogli z njim baviti. Sedaj pa, ko imamo v rokah besedo maršala Tita, to je be- sedo, katero smo pričakovali, lahko od- krito povemo, kar resnično mislimo o tem tako razkričanem posojilu.

Nobenega dvoma ni, da Jugoslavija nujno rabi pomoči in sicer vsestranske pomoči. Saj je bila po nacifašističnih okupatorjih najbolj poteptana in uni- čena; ostal ni noben most ali večji ob- jekt nepoškodovan, vse šole in druga velika poslopja so bila uničena ali ja- ko poškodovana. Tiste male tovarne, ki so obstojale, so bile popolnoma na tleh, železnice vse porušene, ladje po- topljene in v deželi nobene industrije. Ker so bile tudi druge, nam neprija- teljske države jako poškodovane in so si najprej sami pomagale, je bilo pričakovati, da ko se same opomorejo, bodo tudi naši državi pomagali. Ne- kaj najpotrebnejših strojev so res po- slali v Jugoslavijo, ampak cene za iste so bile tako velike, da ni bilo mogoče misliti na nadaljnja naročila. Za en sam traktor, ki je za moderno obde- lovanje tako potreben, je bilo treba poslati več vagonov žita. Za en sam bicikelj 4500 kg železnih rud ali 76 kg bakra ali svinca, za en pisalni stroj pa 50 ton železne rude. Vse to je moral naš delavec in kmet drago plačati, ker zavedal se je, da edino stroj mu lahko z manjšimi stroški ter z manjšim tru- dom več pridela. Pa so prišli drugi časi in tudi teh tako drago plačanih predmetov Jugoslavija ne more do- biti.

Zato so si mislili zapadni časnikarji, katerim vedno narekujejo „prijatelji posojil in Marshalovega plana“, da je popolnoma naravno, če bi Jugoslavija zaprosila za kako posojilo na primer Severno Ameriko, katera razpolaga z denarjem in je pripravljena takoj po- magati, če se ji odstopi gotove konce-

sije, s katerimi se dotična država mora podvreči njihovi kontroli in tako iz- gubiti svojo politično in gospodarsko neodvisnost. In ravno tega se jugoslo- vansko ljudstvo boji. Preveč ga je sta- la svoboda, zato je ne proda za vsako ceno. Že večkrat smo imeli priliko či- tati pisma, ki prihajajo našim ljudem iz domovine, v katerih čisto navadni in preprosti ljudje pišejo svojim sorod- nikom: „potrpeči smo že mnogo in še marsičesa manjka, a mi smo priprav- ljeni še več potrpeti, dokler sami ne izgradimo naše domovine, samo, da ne bomo nobenemu prodali naše svobode in suverenosti.“ In kakor je vedno do sedaj, je jugoslovanska vlada prisluskovala utripom svojega ljudstva, tako je tudi sedaj poslušala glas, ki je svet glas, ker ga je izgovorilo delavno ljudstvo, za katero mora vlada skrbeti. Maršal Tito je na zborovanju, ki se je vršilo v sredini julija v Poli, povedal, celemu svetu, kaj misli njegovo ljud- stvo. „Mi lahko z vsakim sklepamo kupčije, če je on pripravljen kupiti samo blago od nas, če si pa predstavlja, da mu bomo prodali tudi našo svobodo in suverenost, se zelo moti,“ je rekel.

V teh kratkih besedah je povzeta vsa žilavost naših delavnih mas, ka- tere so si nadele nalogo, da mora pet- letni načrt uspeti, kljub temu, da niso dobili predvidevanih strojev in drugih prepotrebni industrijskih izdelkov. Zaprisegli so naši narodi, da bodo vse to sami ustvarili in zadnja poročila iz domovine pravijo, da je bil petletni načrt, predvidevan za leto 1949 že nad 75 % (do 30. 6.) uresničen, kar po- meni, da so imeli prav, ko so sklenili še več potrpeti in več delati, samo da ne bodo od nobenega odvisni. Mi od daleč občudujemo uspehe naših naro- dov in jim želimo vso srečo v prizade- vanju, da si ustvarijo boljše in sreč- nejše bodočnost. Oni se dobro zave- dajo, da je boljše, čeprav imamo malo, kot veliko in da nad tem gospodarijo tujei, kateri nas lahko potem po mili volji iskoriščaajo.

Bivši partizani slovenske Koroške odločno zahtevajo, da se vprašanje slovenske Koroške ponovno postavi na dnevni red

Glavni odbor Zveze bivših partizanov Slovenske Koroške je odposlal na kon- ferenco namestnikov ministrov zuna- njih zadev v Londonu brzojavko, v kateri so ostro protestirali proti pari- škemu sporazumu o vprašanju Slove- nske Koroške. V brzojavu se med dru- gim pravi:

„Mi partizani, ki smo vestno šli v borbo proti fašistični Nemčiji, v teku katere smo vso slovensko zemljo napo- jili s krvjo, ne bomo nikoli priznali pariškega diktata. V borbi za osvobo- ditev našega naroda na strani koali- cij je dalo življenje okrog 2000 naših borcev, verujoč v velike zaveznike, ve- rujoč v principe svobode malih naro- dov, ki so jim jo obljubljali v času borbe. Mi bomo še odločnejše kakor do danes poostriili borbo za osvoboditev in popolno enakopravnost našega in vsega potlaččenega naroda, za doseg onih ciljev in obljub, katere so mini-

stri zunanjih zadev tako grobo prezrli!

Mi vsi bivši partizani Slovenske Ko- roške —reče se v brzojavu — ve po- novno obračamo na konferenco na- mestnikov ministrov zunanjih zadev in odločno zahtevamo, da se vprašanje Slovenske Koroške ponovno postavi na dnevni red in da se vzamejo v obzir neizpodbitni dokazi, s katerimi je naš narod vsemu svetu dokazal, da želi združitve z matično državo. Samo te- daj, ko bodo dosegli koroški Slovenci vse one pravice, za katere so z orožjem v roki vodili težko borbo — bo v tem delu Evrope zajamčen pravi mir. Mi- nistri zunanjih poslov nosijo odgovor- nost za vse posledice, katere lahko po- vzroči pariški sporazum, a predvsem iz dejstva, da bo fašizem ohrabren na Koroškem in se tako dan za dnem raz- vijal in ogrožal najosnovnejše pravice Koroških Slovencev.

RAZSTAVA INDUSTRIJE IN OBRTI V LJUBLJANI

V prostorih Tehnične šole se ta me- sec vrši velika razstava republiške lo- kalne industrije in obrti LR Slovenije. Razstava je pokazala uspehe lokalnega gospodarstva v borbi za dvig življen- ske in kulturne ravni delovnega ljud- stva ter borbo za gospodarsko osamo- svojitev in gradnjo socializma.

Na razstavi razstavlja svoje izdelke 710 proizvajalcev. Poleg industrijskih in drugih podjetij razstavlja svoje proizvode 40 obrtniških proizvajalnih zadrug in 460 obrtnikov. Na razstavi so zastopani tudi kolektivi domače in umetniške obrti.

Poziv na vpisovanje državljanov F. L. R. Jugoslavije

Z ozirom na člen 11 Pravilnika za izvršitev zakona o državljanstvu FLRJ od 25. januarja 1946, obveščajo se vsi državljanje FLRJ, da se obrnejo na Poslanstvo FLRJ v Buenos Airesu, ulica Charcas 1705 z zahtevo, da bodo vpisani v državljanski knjigi FLRJ v inozemstvu.

Potrebno je, da vsi državljanje izpolnijo v triplicatu formular pri- jave, katerega dobijo na Poslanstvu FLRJ v Buenos Airesu.

Prijava se mora spisati na pisalnem stroju ali z dobro čitljivo pisa- vo v našem jeziku. S prijavo je potrebno dokazati, da so navedeni po- datki resnični in točni. To je lahko potni list, krstni list, poročni list, domovnica ali podobno.

Prijave so proste vsakih pristojbin.

OMENJENO PRIJAVLJANJE DRŽAVLJANSTVA JE OBVEZNO ZA VSE JUGOSLOVANSKE IZSELJENCE.

POSTANSTVO FLRJ V BUENOS AIRESU

Dr. CONSTANTINO VELJANOVICH
Sala especial para tratamiento del reumatismo y sala de Cirugía
Atiénden: Lunes - Miércoles y Viernes
Pedir hora por teléfono
Defensa 1153 T. E. 34-5319

Ferdinand Cotič

TRGOVINA Z ZELEZNINO

Lope de Vega 2989 T. E. 50-1383

SLOVENSKI GLAS

LEANDRO L. ALEM 14 — T. E. 34 - 1322

HORARIO de 10—12 horas

Director: LADISLAV ŠKOF — Administrador: VICENTE SUBAN

ZASTOPNIKI:

Za Córdoba in okolico: Franc Kurinčić — Pinzón 1639.

Za Rosario in okolico: Stefan Zigon — Avenida Lagos y Horqueta.

Za Lomo Negro in okolico: Golobić Marko.

Za Villa Calzada in Temperley ter okolico: Luis Furlan — Cnel. Flores, V. Calzad.

Za Montevideo: Vera in Milka Ogrizek — Rectificación Larañaga 2235

Núm. (šte.) 32 — 29. julija 1949

N. o. 32

A un año del mal paso

Hace un año desde que se llevó a cabo la nefasta resolución del Consejo Central, donde se han tomado medidas con el fin de hacer pronunciar a las Direcciones de nuestras organizaciones en contra de la voluntad de la mayoría de los asociados, contra el Gobierno yugoslavo, elegido libremente por la aplastante mayoría del pueblo yugoslavo o sea por el más de 90% de los participantes en las elecciones libérrimas hechas el 11 de Noviembre de 1945.

Decíamos que una medida tal traería inevitablemente la desunión en la colectividad y el resquebrajamiento en las organizaciones y que crearía campo favorable a los reaccionarios para seguir adelante con sus confabulaciones antidemocráticas, confusionistas, antiunitarias y belicistas.

Desgraciadamente, esto ha sucedido. En el lapso de un año nuestra colonia está dispersa, su cuerpo orgánico debilitado, y como consecuencia de la actividad sectaria nuestras sociedades hoy día están clausuradas.

El inmenso amor y solidaridad que se anidaba en el seno de la colectividad hacia su Madre Patria, ha decaído por culpa de los elementos arribistas, que ciegamente han querido levantar el odio contra nuestro pueblo, como que el mismo ha pasado al bando del imperialismo anglo-yankee. Se ha pretendido identificar a nuestros pueblos como enemigos de la Paz y del socialismo. El que duda de nuestro heroico pueblo, que supo levantarse en armas contra el invasor nazi-fascista, desde el comienzo de la guerra, **sin esperar el fin**, no escatimando vidas, dando en el holocausto de la liberación de la civilización de la peste nazi a más de 1.700.000 de sus hijos predilectos, no puede ser otra cosa que un mal hijo que duda de su propia madre; por lo tanto es un renegado y un vendepatria.

Atravesamos un momento que a todo sincero patriota la causa pesar donde se relega a Yugoslavia a un término inferior, inmerecidamente, donde se boicotea a nuestros pueblos y se tergiversa su progreso y su historia. Donde se omiten deliberadamente en los escritos, publicaciones, u oratorias, la participación de Yugoslavia, en los Congresos sindicales, Congresos juveniles, Reuniones por el mantenimiento de la Paz, Conferencias de mujeres antifascistas, etc., donde los delegados yugoeslavos se destacan en sus justas exposiciones, y parece que existiera **miedo** en la publicación de las palabras de estos delegados, que frente al mutismo creado alrededor de nuestra Patria, rompen las campanas. Frente a esta cobardía de conciencias debe escucharse la palabra de nuestra colectividad, que es la palabra de **protesta**.

Lo que más rebela nuestras conciencias es la **venta** que se hizo de Yugoslavia en la última Conferencia de Cancilleres en París, donde se otorgó la Carintia, entregando a las mayorías eslovenas y croatas a Austria, país que hoy día está bajo el tutelaje del imperialismo anglo-yankee, y cuyas fuerzas fascistas en el tiempo de la guerra, saquearon y asesinaron a nuestros pueblos. Es aquí donde nos causa dolor que con la participación de Vishinski se obre con los pueblos como con un boliche de "compra-venta"; donde se abandonan las reclamaciones territoriales y de reparación por los daños causados contra las vidas y los intereses de los pueblos contra las vidas y los intereses de los pueblos de Yugoslavia, que anteriormente Vishinski sostenía y que luego se allegó a un arreglo con los imperialistas anglo-yankees-Schuman, vendiendo a Carintia eslovena por 150 millones de dólares.

Yugoslavia tenía derecho de sobra, cuando reclamaba y reclama lo que le pertenece. No puede olvidarse de día a la noche que Yugoslavia lo dió todo en aras de la libertad y de la democracia, por lo que nuestros hermanos sacrificaron hasta lo indecible por la salvación de la dignidad humana. Sus sacrificios han sido mayores que de ninguna otra nación excepto la Unión Soviética. Nuestra Patria tiene derechos de sobra en sus reclamos: porque los derechos de los pueblos deben medirse según el aporte que han hecho en la lucha contra el fascismo y sus satélites, por sus sacrificios en el frente común de lucha anti-nazifascista y hoy día contra los incendiarios de la nueva guerra en la lucha consecuente por la Paz, por el Socialismo, y por la defensa de la utodeterminación de los pueblos.

Hay una tarea inmensa frente a la colectividad que es: Romper con las mentiras que se siembran contra nuestros pueblos; aunar los esfuerzos en contra de las injusticias que se hacen a Yugoslavia.

Frente a la situación en que se debate nuestra Patria, impedido su desarrollo por un mar de maniobras, no sólo por los países del "occidente" sino también del "oriente", así como frente a la desunión de la colonia y al cierre de sus organizaciones, hace falta la **unidad** amplia de todos los sectores progresistas y patrióticos de la colectividad.

P O NASELBINI

FOGOVOR Z NAŠIMI ČITATELJI

Oni dan, ko smo želeli, da bi enkrat vsaj za trenotek počivali, pa nam načrte prepreči, ko potrka nekdo na vrata. O, da bi te spaka! Pa smo odprli vrata in pred nami je stal Ivan Močnik. Saj ga poznate, to je tisti, ki vedno reče, da je Kranjc. Nam je pa prav dobro poznan iz društvenega delovanja in je tudi našemu prejšnjemu glasilu precej pomagal. Mogoče ga je prav zadeva lista pripeljala k nam. Naj bo pa karkoli hoče, pogovor med nami se je vršil takole:

"Najprej Vam moram povedati, — je rekel, — da smo ponovnega izhajanja SLOVENSKEGA GLASA zelo vesel. Ne samo jaz, ampak tudi vsi ostali poznani in celo nekateri naši nasprotniki so ga pohvalili. Posebno so vsi zadovoljni, ker ni v pisanju nobenih napadov in v člankih se ne žali več nobenega. Izredno pohvalo pa je vredno, ker ste se tako dobro postavili pred argentinsko javnostjo, ko so bila naša društva razpuščena in zaprta. Saj je resnica, da nismo nič žalega, se manj pa hudega storili in nas nimajo čemu kaznovati. Morali bi nam ponovno odpreti naša društva. Kakšno je Vaše mnenje v tem oziru?" — nas nadalje vpraša. Mi seveda, mu na žalost nismo mogli na to odgovoriti. Lahko pa rečemo, da edino enotna fronta slovenskih izseljencev nam daje upanje, da bodo naša društva ponovno odprta.

Nadalje nam je priporočal, naj tudi v naprej tako junaško branimo naše stališče in celo našo nasebino ter obljubil, da bo SLOVENSKEMU GLASU pomagal. Povabil je, naj ga obišče naš tovariš upravnik, da se bosta skupno kaj pogovorila ter da mu ob tej priliki daruje večjo vsoto denarja za tiskovni sklad. Seveda smo se mu prav pristréno zahvalili za njegovo naklonjenost ter obljubili, da bomo ostali tudi v bodoče zvesti našim ciljem in naši domovini.

Frane Cerkvenik, menda najstarejši član naše nasebine in najboljši čitatelj našega lista, nas je zadnje dni obiskal. Kakor vedno se je zanimal za naše glasilu. Znano mu je tudi, da imamo vedno denarne težkoče. On se na vse načine trudi, da bi nam odpomogel, a ker je sam revež — delavec in ne more veliko, ampak, kar njegov žep premore, to vedno pusti na našem uredništvu in tako je tudi sedaj daroval za tiskovni sklad 5 pesov, za kar smo mu prav iskreno hvaležni. Prosil nas je samo eno: vztrajajte, ker naša beseda, naš glas, to je naše največje bogastvo. — Naj vsi vedo, da smo dober in delaven narod ter znamo spoštovati tistega, ki je spoštovanja vreden. — To je bila njegova želja, na kar smo mu obljubili, da ne bomo nikdar pozabili besede naših očetov. Povedal nam je še nekaj iz njegovega življenja, med drugim tudi to, da se misli v kratkem vrniti v

novo Jugoslavijo. Predstavil se bo vladi, naj ga pošlje tja, kjer je najbolj treba delavcev, posebno na, združnem polju, kjer bi on z veseljem in s svojimi izkušnjami rad pomagal. Ko smo se poslovili, smo dolgo ostali z njegovimi besedami, ki so se nam zdele, kot iz trde izkušnje izklesane podobe, zato smo sklenili, da ga bomo upoštevali in postavili vsem našim rojakom v posnemanje, ker takih ljudi treba med nami, da žrtvujejo za našo nasebino in za našo stvar.

Emil Lozej, požrtvovalen diletant na naših odrih ter zvest naročnik S. Glasa, nam je sporočil željo, da bi rad našel v S. Glasu kolono: "Društveno življenje", kot je to bilo nekdanj. Seveda nam je bilo zelo težko, ker mu nismo mogli nič točnega odgovoriti. Zato nas je, videč našo zadrego, naprosil, naj potom našega lista pozdravimo vse društvenike in prijatelje, ker da drugače ne more priti z njimi v dotiko. Upamo, da bo že v kratkem tudi njegova želja izpolnjena.

Prejeli smo pismo rojaka Andreja Borec, po poklicu zidar, ki živi v daljnem prištanišču Queuquen in v pismu piše: "Cenjeni prijatelj! Prav lepo Vas naprošam, da bi tudi meni pošiljali SLOVENSKI GLAS. Odkrito Vam povem, da že več let nisem čital slovenske besede. Moj prijatelj mi je izročil Vaš naslov in Vam takoj pišem in izrazim mojo željo, katero upam, da mi izpolnite." V pismu je bilo priloženo tudi poštno nakazilo za naročnino.

Da, tov. Borec, takoj Vam pošljemo naš list in Vas v naprej smatramo kot zvestega našega naročnika. Obenem Vas naprošamo, da bi nam poslali naslove tam živčih naših Slovencev, da tudi njim pošljemo list na ogled. Pozdrave!

Uredništvo in uprava
SLOVENSKEGA GLASA

častita

bratskemu hrvatskemu glasilu
JUGOSLOVANSKEMU
ISELJENIČKEMU VJESNIKU

ob priliki praznovanja petletnice
obstoja in elimo, da bi tudi v
trdno ob strani jugoslovanskih
bodoče, kakor do sedaj, ostal
narodov ter jim nudil vso mor-
ralno in politično oporo v njihovi
pravični borbi za boljši dobrobit,
kakor tudi za doseg čimvečjih
uspehov pri zgraditvi socializma

Nuestra misión es unir a todo lo patriótico y lo nacional:

- 1º Por la existencia de la propia colectividad.
- 2º Por la defensa de nuestra cultura y costumbres que tratamos de preservar y no de imponer.
- 3º Por el libre desarrollo de las sociedades yugoslavas, centros de cultura y de progreso.
- 4º Contra los criminales de guerra ustachi y chetniks, y de toda la calaña reaccionaria.
- 5º Por una lucha decidida contra los elementos vendepatrias y traidores, concientes de sus acciones, que tratan de crear la desunión, la desorganización, la enemistad y el odio en contra de nuestros pueblos, sus instituciones y sus gobernantes.
- 6º Por el acercamiento cada vez mayor entre nuestra colectividad y el pueblo de la República Argentina, para el que dimos y daremos todo lo que nos permiten nuestros esfuerzos, por su libertad y progreso, que son también los nuestros.

PETAR ZANETIČ

PRIMORSKE VESTI

Volivna burka - na škodo demokratičnih sil v Trstu

V nedeljo 12. junija so bile upravne volitve v Trstu. Pri teh volitvah, ki so se sprevrgle v pravo volivno burko, so dobile večino tiste reakcionarne struje in stranke, ki se borijo proti določbam mirovne pogodbe in ki bi rade videle, da bi se Trst čim preje priključil Italiji. Smešno bi bilo trditi, da ustrezajo volivni izidi pravemu razpoloženju ljudskih množic, saj je bila priznana volivna pravica 50.000 italijanskim državljanom, ki so svoj čas mimogrede bivali v Trstu in se nato vrnili v Italijo. Razen tega je pristranska okupacijska vojaška uprava dopustila, da je glasovalo nad 30.000 fašističnih beguncev iz raznih delov Istre, ki niso nikdar preje bivali v Trstu. Pač pa so ortalj iz volivnih seznamov nad 2.000 proti-fašistov, med njimi celo znanega protifašističnega borca Franca Štoko, ki je po rodu Tržačan in ki je le za krajši čas bil odsoten iz Trsta. Mnogo Slovencev ni moglo izvršiti svoje volivne pravice, ker jim je okupacijska vojaška uprava izdala nepravilna glasovalna potrdila z nepravimi imeni, na kar so se potem lahko oprle pristranske postavljene volivne komisije in jim odvzele volivno pravico.

Reakcionarji in fašisti so lahko nepristašev organizirali razna nasilja, ki naj bi preprečevala in motila zborovanja slovensko-italijanske ljudske fronte. Značilno je, da niso hoteli v Trstu priznati listin, ki jih je izdala volivnim upravičencem Ljudska oblast v coni B, dočim so ob tržaško-italijanski meji odpravili vsak pregled listin. Razen tega sta se italijanska vlada in Vatikan lahko neomejeno vmešavala v potek predvolivne kampanje. Le tako si je mogoče tolmačiti okolnost, da je dobila največ glasov demokristjanska stranka. Volivci, ki so kljub nezaslišano pristranskem postopanju tržaške vojaške uprave, kljub terorju s strani fašistov in vidalijevcev, kljub najrazličnejšim "novicam" v zadnjem hipu pred volitvami ter vsem drugim neštetim krivičnim pojavom, glasovali za kandidate Slovensko-italijanske Ljudske fronte, predstavljajo krepko jedro, ob katerem bo iznova oživel ter se okrepilo gibanje tržaških demokratičnih in delovnih množic. Vse spletke in potvorbe pri teh volitvah bodo le vzpodbuda k odločnemu nadaljevanju vztrajnosti in žilave borbe za lepše življenje.

BENEŠKI SLOVENCİ TERJAJO SVOJE PRAVICE

Čedadski zbor beneških Slovencev je razodel težnje zapostavljenega dela našega naroda, ki živi pod Italijo. Hrup, ki ga je povzročil ta zbor med italijanskimi šovinisti in sovražniki Slovencev, nam kaže, v kakšnih težkih pogojih morajo živeti naši ljudje v Slovenski Benečiji. Nekateri Italijanski listi so celo pisali, da so Slovenci blazni, če terjajo pravico do slovenske pesmi, besede in šole. Ta gonja pa ni mogla doseči svojega namena, ker se je razbila ob trdno sklenjeni povezanosti beneških Slovencev. Ko so se zastopniki novoizvoljenega odbora Demokratične fronte Slovencev zglasili pri prefektu v Vidmu, so jim povedali, da za ni in da jih tudi več časa ne bo mogel sprejeti. Odboru ni preostalo nič drugega, kakor da je poslal prefektu pismo, ki

vsebuje zahteve beneških Slovencev. Enakopravnost slovenščine v vseh uradih, nemoten razvoj slovenskega osnovnega in srednjega šolstva, slovenskih kulturnih, gospodarskih in političnih organizacij, kaznovanje oseb, ki so se pregrešile proti Slovincem ter pravica do izselitve zaradi dela ne le v zapadne države, ampak tudi v države ljudske demokracije. Fašistično zatiranje je prineslo nad naše ljudi v Slovenski Benečiji veliko gorje in siromaštvo. S trdim sistematičnim delom demokratične fronte Slovencev pa se bo okrepila strnjnost ter borbena pripravljenost in enotnost vseh Slovencev v Benečiji. Če nam bo italijanska vlada krtila pravico do šol v materinščini, bomo pač pošiljali svoje otroke v slovenske šole v Gorico, Trst ali kamor koli. Zatrjevanja o zanimanju predstavnikov oblasti za ustanovitev slovenske šole ne morejo zado-

ščati. Naše ljudstvo, ki je dokazalo svojo politično zrelost v narodnoosvobodilni borbi, bo znalo nadaljevati svojo borbo, dokler ne bodo deležni svojih pravic vse slovenske vasj videmske pokrajine.

KONEC FAŠISTIČNIM ZAKONOM!

Pokopališki oddelek pri tržaški mestni občini prepoveduje postavljanje nagrobnih spomenikov s slovenskimi napisi. Pri tem se sklicuje na člen 71 fašističnega pravilnika o občinskih pokopališčih, ki je prepovedal na nagrobnih spomenikih vse napise izvenšči italijanske ter latinske. Značilno je za predrznost tega urada, da skuša obujati veljavnost tega pravilnika najprej v Bazovici in na Katinari, kjer ni nikogar, ki bi ne bil Slovenec. Tako doživljamo tržaški Slovenci nove krivice in vračanje starih fašističnih zakonov. Ni dosti, da nam kratijo pravice glede slovenskih priimkov, dvojezičnega uradovanja vojaške uprave pa tudi občinske uprave in predsedstva cone, ter glede napisov na javnih uradih in obratih. Sedaj je prišla še zadeva z nagrobnimi napisi. Slovenske ljudske množice so ogorčene zaradi tega ravnanja in terjajo dokončno ukinitve fašistične zakonodaje, ki je bila z odločilno zmago nad fašizmom stvarno razveljavljena. Ne damo so vzeti svojih najosnovnejših pravic, ki so zajamčene v mirovni pogodbi z Italijo.

5.000 DRUŽIN SI IŠČE STANOVANJA

Težke in obupne so gospodarske prilike v cnem delu Goriške, ki je prišla pod Italijo. To velja zlasti glede pomanjkanja stanovanj. Ne gre le za posledice vojnega razdejavanja, ampak veliko bolj za popoln zastoj v gradnji delavnosti. Razen tega so navabl sem številni begunci iz Istre, ki jih je vlada naselila ob meji s posebnimi ctipljivimi nameni. Nešteto orožnikov, obmejitih policistov in financarjev, ki so bili premeščen v Gorco, je še občutno povečalo stanovanjsko krizo. Danes si išče primerne stanovanja skoro 5.000 družin v tem delu Goriške. Samo v Gorici bi bilo treba sezidati najmanj 1.800 stanovanj, v Tržiču 1000, v Krminu 380, v Gradiški 300. V Doberdolu še zmerom molijo kvišku sledovi požganih domačij, 21 delavskih družin je brez stanovanj in se stiska pri dobrih ljudeh. Če upoštevamo, da živi v tem delu Goriške okoli 30.000 družin, potem spoznavamo, da je ena šestina družin brez strehe. Skrajni

čas je, da bi se država pobrigala za obnovo in da bi podprla prizadete posameznike, ki bi bili sami pripravljene zidati. Pri tem pa moramo poudariti, da bi ne smelo biti nobenih političnih ozirov, ampak da morajo biti merodajne le stvarne potrebe. V sosedni državi, v novi Jugoslaviji, je obnova že zdavnaj končana, pri nas pa se je niso niti počeno lotili. Razmere so tem težje, ker je ta del Goriške danes gospodarsko pasiven, saj ne doseže kmetijska proizvodnja niti svojega povprečja in saj je največje breme za pokrajino Gorica sama, kjer živi tretjina prebivalstva vse dežele. Minili so časi, ko so Vipavci, Briči in Hribovci vozili svoje pridelke v Gorico. Od vsega tega so ostali za prebivalstvo samo še — davki, žalosten spomin nekdanjega večjega prometa in večjega blagostanja, ko je bila Gorica še povezana z vsem svojim neposrednim zaledjem.

STARE FAŠISTIČNE METODE

Potem, ko je moral zapustiti Italijo znani slovenski planinski pesnik Ludvik Zorzut, je sedaj goriška kvestura odrekla dovoljenje za nadaljnje bivanje v Gorici zaslužnemu protifašističnemu borcu Bogomilu Vižintinu. (O. U. Izgnani tovariš Bogomil je brat znanega in požrtvovalnega delavca naših organizacij tov. Josipa Vižintina.). Moral je preko meje, ker se je vztrajno neutrudno udeleževal borbe za naše pravice na Goriškem. Tov. Bogomil Vižintin je bil več let tajnik kulturnega društva v Renčah in je stal ves čas fašizma v prvih vrstah borbe proti nasilnemu in krutemu fašizmu. Ob izbruhu druge svetovne vojne je pomagal ustanavljati organizacijo Osvobodilne fronte, po goriških vaseh je organiziral partizanske skupine in terence. Vižintin je prebil dalje časa v goriških zaporih ter internacijskih taboriščih, po polomu fašizma pa se je pridružil partizanskim borcev. Po sklenitvi mirovne pogodbe z Italijo je v izredno težkih pogojih pomagal utrjevati organizacije Slovencev, ki so ostali pod Italijo. Naše slovensko ljudstvo na Goriškem, ki mora živeti pod Italijo bo težko pogrešalo tov. Vižintina. Kljub temu pa pojde borba našega ljudstva dalje, izgon tov. Vižintina je le dokaz strahu reakcionarne oblasti pred močno voljo našega ljudstva, ki je ni mogel zlomiti niti fašizem in ki je ne bodo strle niti sedaj vladajoče reakcionarne sile.

FRANC BEVK:

"Kaplan Martin Čedrmac"

(Nadaljevanje)

Mož, ki je dotlej stal v senci, je stopil v mesečino. Bil je oblečen le napol, gologlav, čevljev ni imel zavezanih, jopič si je bil ogrnil čez ramena. "Gospod, po vas gredo," je zašepetal. Čedrmac ga je spoznal. Bil je Birtič. "Pome? Kako — pome? Kdo?" "Saj veste. Odpeljati vas nameravajo. Spodaj, na cesti, čaka avto. Kmalu bodo v vas." Čedrmac je stal kot od strele zadet in gledal v moža, kakor da mu ne more verjeti. Bila je resnica. Birtičev obraz je bil ves zresnjen, izražal je prepadečnost in strah. V trenutku je Čedrmacu isto misli spreletelo možgane. Prefektova grožnja, otroci na vrtu, Žef Klinjonč, tajnikova psovka, zdravnikovo opozorilo... Vse je bilo usodno, ložično povezano med seboj. Kaj se je zgodilo, da se upajo? Nekaj se je zgodilo. Ali je res že vse izgubljeno? "Pa ponoči?" se je zavzel z umirajočim glasom. "Ponoči. Zaradi ljudi. Ne marajo

delati šuma. Čakajo, da pospi vsa vas, sicer bi bili že tu..." "Pa kako si to zvedel? Kdo ti je povedal?" "Izvedel sem pač," je mož skomignil z rameni; o tem ni maral govoriti. "Odšel sem skozi okno zadaj, da me ne bi kdo videl, pa čez njive in vrtove. Pa nikomur ne omenite, da sem bil jaz! Najbolje, da pobegneta. Mi vas ne pustimo odpeljati..." Čedrmaca so obhajali mešani občutki divjega poguma in plahosti, čudno ga je spreletavalo po telesu. Ni se mogel odločiti v enem samem trenutku. Rad bi bil ostal, sklical vso vas in se pred očmi vseh dal odpeljati. Ne prostovoljno; ne prej, da bi ga uklenili kot hudodelca. Pa se je zbal posledic. Ne zase, za druge. Kaj je rekel Birtič? Da ga ne pustijo odpeljati. Kaj se lahko zgodi? A kaj, če pobegne? Kam? Za koliko časa? Od stiske je čutil vročino po telesu. "Nikamor ne pojdem!" je rekel. "Tu sem, tu tudi ostanem." "Nikarte, gospod!" mu je Birtič

vroče prigovarjal. "Bog ve, kaj lahko nastane. Za zdaj se skrijete. Ko se vse poleže, se boste vrnili. Saj to ne more večno trajati." Moža je bila sama treznost. Tvegal je, da ga je opozoril, a preveč se ni maral izpostavljal... Čedrmac je sklonil glavo, kakor da so mu težke misli ko skala legle na pleča. Globoko je vzdihnil in zopet dvignil obraz. "Pojdem," je rekel zamolklo. "Ne bojte se, nihče me ne najde." Dal mu je roko. Mož je že izginil čez vrt, a on je še vedno stal na mestu in gledal v mesečino. Nato se je zdrznil in odšel v hišo. — * — Treba bi bilo hiteti. Toda, ko je zaprl okno in prižgal luč, da se odpravi, ga je obšlo tako malodušje, da se je sesedel in topo zastrmel predse. Čemu ga preganjajo sredi noči, starca, ki se bo moral poslej kot zločinec potikati po tujih krajih? Ali se jim res ne smili njegova starost? Storilo se mu je neznansko bridko in mu vzelo vse moči. Nikamor ne pojde, saj tudi ne more. Tu ostane, pa naj store z njim, kar jim ljubo in drago. Malodušje je trajalo le nekaj minut. Občutki so se mu menjavali naglo kot aprilsko vreme. Porodil se mu je čisto jasen načrt. Pojde, da, pojde, a se ne bo potikal po cestah in samotah kot izgubljen cucek. Pred ljudi

bo stopil in se branil, dokler je svoboden. Če bo branil sebe, bo branil tudi Njega. Naglo se je dvignil in pogledal skozi okno. Vas je bila mirna, tiha, temna, le pri Vancu je še gorela luč. Naglo, tresoč se po vsem telesu se je odpravil na pot. S seboj je vzel le nekaj denarja. Postal je s tesnim občutkom ozrl po sobi. "Saj se vrnem," je pomislil v tolažbo. In Katina? Imela je trdno spanje, v nočeh se zlepa ni kdaj prebudila. Ali naj jo pokliče in ji pove? Ne bi bilo konca solza in stokanja. Saj mu tako ne more pomagati. Med tihim šepetanjem očenaša je odšel po stopnicah in stopil na dvorišče. Da bi ne delal nepotrebnega šuma, ni zaklenil vrat za seboj. Odšel je čez vrt, preplezal zid in padel na stezo, ki je vodila preko obronka nad vasjo. Veter je še zmeraj gnal oblake čez nebo. Meseč je bil medtem splavamže precej visoko, vrhunci gora so se zdeli višji kot druge krat. Vrh Matajurja je bil zabrisan v mesečini, kakor da je pokrit z meglico. Ponekod so ležale temne sence, kakor da se odpirajo globoki prepadi. Plazil se je med njivami, vrtovi in vinogradi. Ni prav zaupal stezi, nekaj časa je blodil kar na celo po suhi travi, med kostanj in grmovjem. Nič več ni občutil strahu; obhajalo ga je čudno, neopredeljivo čustvo.

Želite da Vas obdarimo z lepo slovensko knjigo?

Podprite novo kampanjo za SLOVENSKI GLAS!

AKO PRIDOBITE VSAJ DVA NAROČNIKA ALI PA
IZTIRJATE PET ZAOSTALIH NAROČNIN NAŠIH
STARIH NAROČNIKOV, VAM POSLJEMO V DAR
LEPO SLOVENSKO KNJIGO NAJNOVEJŠE IZDAJE

UPRAVA

Kako živi in dela naše ljudstvo

V goriških delavnicah bodo popravljali stroje, ki jih bodo donášali iz vse Slovenije v posebni zbiralni center v Sempetru pri Gorici. Goriški brezposelni mehaniki in šoferji bodo lahko zopet prišli do svojega zaslužka.

Zastopniki demokratične fronte Slovencev v goriškem občinskem svetu so se zavzeli za popravilo ceste štandrež—Sovodnje ter opozorili na nepravilnosti pri izdaji dovoljenj za stalno bivanje v Gorici.

V Dornbergu je zbudila globoko žalost vest o smrti upokojene upiteljice Amalije Jelšek, ki je čakala visoko starost 78 let. Skozi 34 let je neprekinjeno poučevala v Dornbergu ter vzgojila 2 generaciji v poštene ljudi in zavedne Slovence. V času fašizma je bila upokojena, nato se je preselila v Gorico, kjer je stalno živela. Njenega pogreba so se udeležili tudi Dornberžani.

V štandrežu so uprizorili v polni Lutmanovi dvorani priljubljeno koroško igro "Miklovo Zalo". Igra je občinstvo zelo zadovoljila.

V Doberdolu je uslužben karabinjer, ki je izjavil, da mu je vas sicer všeč, da pa so ljudje taki, da bi jih morali z zadrgnjenim vratom potopiti v Sočo. Karabinjerjev predstojnik je skušal sicer z lepo besedo ublažiti mučni vtis te izjave. Nam pa se zdi, da je takšno zagovarjanje šala, saj nas ne more imeti nihče za tako nespametne, da ne bi slutili za vsem tem — sovraštvu do Slovencev.

V Jamljah imamo 35 brezposelnih, ki skušajo preživljati sebe in svoje družine

z zbiranjem in prodajo starega železa, ki izvira iz izstrelkov iz prve svetovne vojne. — Umrla je zavedna borka za pravico slovenskega ljudstva Amalija Legiša, stara 49 let. V času narodnoosvobodilne borbe je aktivno sodelovala pri raznih ženskih organizacijah.

V Podgori je umrl znan trgovec in pek Franc Brešan, star 63 let. Zadnja leta je popolnoma oslepel zaradi naporenega nočnega dela pri žareči peči.

Prosvetno društvo "Gozdič" na Peči je uprizorilo Finžgarjevo odrsko delo "Razvalina življenja". Prosvetna dvorana je bila pretesna za vse obiskovalce domačine ter okoličane, pa tudi Goričane in celo Tržačane.

V Pevni smo pokopali zavedno slovensko mater Marijo Mikluš. Uživala je spoštovanje med vsemi vaščani in okoličani.

V Gorenji vasi v Slovenski Benečiji imamo duhovnika, ki je prišel med vojno iz Slovenije in nato po ljudski želji k nam. Ker opravlja cerkvene posle v slovensčini in vzgaja otroke v materinščini so začeli nekateri "zvesti katoličani" pobirati podpise za njegov izgon. Niso pa hoteli podpisati oni zavedni Slovenci, ki jih sicer nekateri smatrajo za "brezverce". Ta dogodek kaže, kdo prav za prav preganja duhovnike.

V Brdu v Slovenski Benečiji je pozval orožniški brigadir k sebi člane pripravljalnega odbora za pobiranje podpisov za mir ter jim izjavil, da je pobiranje podpisov ilegalno.

Prešel je grapo, tedaj je zopet našel stezo, ki se je v vinkalicah vzpenjala po bregu. Pot ga je bila izmučila, sedel je na skalo. Odpočival je in gledal na vas, na pokrajino v mesečini. Pod njim se je raztezal z grmovjem porasel breg, ki je padal do drage. Med grmovjem se je komaj razločil klanec, ki je v rahli vijugi vodil v vas. Posluhnil je v govorjenje in korake, v glasove, ki so prihajali od spodaj. Ponj gredo! Kakor da tega trenutka ni zatrdno verjel. Obšla ga je jeza; zgrabil je kamen, ki ga je otipal poleg sebe, in dvignil roko, da bi ga zalučal. Zahotelo se mu je, da bi se krvavo ponorčeval iz njih in jim zaklical nekaj porogljivih besed. Pa jih je zatrl. Obhajal ga je občutek radosti in zmagošlavja. To bodo zijali!

Šel je dalje, dosegel uglajeno stezo, ki je vodila v Krnico. Tedaj se je blagroval, da je mati že v grobu. Prihranjena ji je bridkost. Čutil se je svobodnejšega; zdaj mu ni bilo več toliko mar, kaj se z njim zgodi... Pogreznjen v občutke in misli je hodil naglo, kljub hladni sapi mu je pot oblival telo. Zdaj pa zdaj se je prestrašil omeva lastnih korakov, da se je plaho ozrl. Ali niso morda za njim? Bil je sam v prostrani samoti.

Slednjič je dospel v Krnico. Po klanecu med spečimi hišami je hodil tiho, da bi ne budil psov. Stopil je na

dvorišče domače hiše, se s hrptom uprl na deblo lipe in s potišanim glasom klical brata.

"Bepac, Bepac!"

Na mostovž je pritekel pesek, tedaj se je brat prikazal le za silo oblečen in se začuden oziral po dvorišču.

"Kdo je? Kaj je?"

"Jaz sem, Bepac. Obleci se, da me pospremiš. Drugih ne budi..."

"Kaj pa je?" Brat je bil ves trd od začudenja. "Kaj se je zgodilo?"

"Bežati moram. Odgnati me hočejo, pa rajši bežim."

"Sam Bog! Pa bi pri nas ostal. Pri nas ostani!"

"Ne, ne! Kaj si brez glave? Tu bi me najprej iskali."

"Kam pa si namenjen?"

"V Videm. Ti že po poti povem. Mudi se. Samo da pridem do Čedada... Po stranskih poteh se razume; ti jih bolje poznaš..."

Bepac ni več ugovarjal. Ves zavzet se je naglo napravil, čez nekaj minut sta tiho zapustila vas.

Čedrmac je opazoval brata. Bil je krepek stavec, a zdaj, se je zdelo, so se tudi njemu usločila ramena. Molčal je, kakor da ne najde besed, ako tudi mu je sto vprašanj prihajalo na jezik. Čedrmac je obšla nova tegoba. Spomnil se je noči, ko sta s Katino nesla katekizme v cerkev svetega Mihaela. Donu Jeremiji se je hotel stokrat

V Gorici so umrli 80-letna gospodinja Marija Bregant, 36-letni gostilničar Anton Pertin, 75-letna gospodinja Katarina Sirk, 64-letni delavec Stefan Dornik, 86-letna gospodinja Ana Mozetič, 61-letni delavec Anton Drufovka, 88-letna upokojenka Terezija Pertot, 61-letni kmečki delavec Ludvik Fornazarič.

IZ JUGOSLAVIJE

Izvoz lesa iz Jugoslavije

V teku leta je Jugoslavija znatno povečala pridelovanje lesa in danes jo lahko prištevamo med največje izvoznike lesa na svetu. Medtem, ko so pred dvema letoma izvažali les le v bližnje države, zalaga Jugoslavija letos nad 80 svetovnih držav in njeno podjetje za izvoz "Jugodrovo" ima svoja zastopstva v vseh teh 80 državah. Med najbolj znanim lesom zavzema prvo mesto slavonski hrast, znan po svoji kakovosti in vzdržnosti. Z namenom, čim bolj povečati produkcijo lesa, so bili po osvoboditvi zgrajeni v Jugoslaviji tisoči km gozdnih železnic.

Na protestno noto, ki jo je jugoslovanska vlada izročila predstavnikom ZDA, ZSSR, Anglije in Francije, zaradi diktata o mirovni pogodbi z Avstrijo, je vlada ZSSR v odgovor ponovila svoje znano stališče do jugoslovanske vlade, ki je izraženo že v resoluciji Informbiroja.

Brezplačni tranzit je dovolila FLRJ Bolgariji, Madžarski, Romuniji in Albaniji za dobave, namenjene otrokom v teh deželah.

Rudarji živega srebra v Idriji so 3. julija proslavili nov delovni uspeh, kajti do tega dne so bila dokončana obnovitvena dela peči "Spimek III". Ta peč je bila postavljena leta 1914 in je obratovala do leta 1918. Prenehala je obratovati radi nepravilne zgraditve in pri topljenju rude se je zgubilo od 50 do 60% živega srebra. Avstrijski in italijanski strokovnjaki niso uspeli iztahniti, kje tiči pogrška, toda ing. Oskar Antuli je dognal, kje je ležala napaka v konstrukciji, napravil je nove načrte, po katerih se je peč preuredila in danes že obratuje.

Prvi prekoceanski parnik "ZAGREB" je bil izročen promet. Izdelal ga je delovni kolektiv "1. maj". Na poskušnji vožnji je dosegel parnik hitrost 16,3 morske milje na uro. To je prvi uspeh domače pomorske industrije in dogradnja tega velikega objekta je velik uspeh socialistične delavnosti v naši domovini.

8 velikih prekomorskih tovornih ladij izdelujejo v inozemstvu za Jugoslavijo. Do konca letošnjega leta bo zgrajena v Rotterdamu "Makedonija", ki bo imela nosilnost 9000 ton, ter mornarska ladja "Srbija", ki bo tudi kakor "Makedonija" opremljena z najsodobnejšimi napravami.

V vrednosti 15 milijonov dinarjev blaga bo prispevala Jugoslavija za dobo od julija 1949 do julija 1950 za otroke tistih držav, ki so bile prizadete po vojni.

Prva tovarna penicilina je pričela obratovati v Jugoslaviji. Tovarno so montirali izključno domači specialisti.

TISKARNA RUDOLF ŽIVEC

Sarmiento 40 Caseros T. E. 757-1104

EDINA SLOVENSKA STAVBENIKA
v Saavedri

ANDREJ BOŽIČ in SIN

Tehnična konstruktorja

Ruiz Huidobro 4554-58 T. E. 70-6112

TRGOVINA ČEVLJEV "BELTRAM"

Vas po domače postreže.
Pridite, pa se boste prepričali!
Se priporoča

ALBERT BELTRAM

Donato Alvarez 2288 Buenos Aires

KROJAČNICA CIRIL PODGORNJE

Tinogasta 5206 Buenos Aires

PIVARNA — KROGLIŠČE IN KEGLIŠČE

PODGORNIK FRANC

Warnes 2113 La Paterna

TRGOVINA JESTVIN

"PRI ČERNICU"

C. Ramón Lista 5650 T. E. 64-1500

Quesería y Fiambrería "LA IBERICA"

de Cuervo y Fernández

Avda. Fco. Beiró 5399 T. E. 50-8500

FOTO-ARTE MACOS

Najpopularnejši na Dock Sudu

Facundo Quiroga 1325 T. E. 22-8500

opravičiti, a je vselej zamolčal. Če pride na dan, saj je živ in bo pričeval... Tista noč se ga je bila globoko dojmila, vendar je bila le senca te noči, ko mora bežati kakor prvi kristjani pred preganjalci. Ali je mar krivo-verec? Ali so krive vere tisti, ki ga preganjajo? Moj Bog, kako je vse to čudno zverženo in zapleteno! Blodnjak, iz katerega ni izhoda.

"Tako čudno mi je," je slednjič spregovoril. "Včasih te niso vpraševali, katera mati te je rodila, kateri jezik govoriš, ampak v katerega Boga veruješ. Zdaj se več ne menijo za Boga. Izuhitali so novih pretvez, le da si grenijo življenje..."

Bepac je molčal. Daljšal je korake in se težko odhrkal, kakor da ga duši v grlu.

"Tudi to preide," se je Čedrmac tolažil v svoji bridkosti. "Bog ne plačuje vsako soboto. Tudi maziljenec ne uidejo njegovi sodbi..."

In sta zopet molčala. Veter je zapihal zdaj pa zdaj, se jima lovilo v obleko, odnašal glasove korakov. Hodila sta visoko preko bregov, ki so bili še vedno odeti s trepetajočo mesečino, se pogrezala v drage, v katerih je bilo zatišje pred vetrom, se vzpenjala na griče, kakor da stremita pod nebo, pod zvezde in oblake. Zdaj sta hodila po stezi, drugič sta stopila na kolovoz, da sta zopet krenila z njega,

kakor hitro je zavil proti dolini, in se na celem lovila skozi senožeti, med grmovjem na pašnikih in na pustotah. Bepac je dobro vodil, vendar je bila noč varljiva, zdaj pa zdaj sta zašla morala sta se vračati in iskati pravo pot, ki ni vodila do ceste, a vendar proti jugu.

Čedrmac je sprva lahko hodil, a po strmin, hodil je po njih kakor po klecale v kolenih. Bepac je bil vajen, lagoma se je le izmučil, da so mu noge ravni cesti; vedno pogosteje je moral očakovati brata, ki je stal oprt na palico in si oddihaval.

Poslednjič sta se ustavila na proboju nad Azlo. Meseč je stal tik nad njima, podoben je bil okrnjenemu nemu obrazu, ki se je prilepil na jasnega neba. Furlanska ravnina je bila zastrta z belo tančico, ki so prepletale sence dreves in trt. Pred njima so se belile hiše Čedada, iz katerih so gluho šterleli zvoniki. Veter je bil ponehal. Odbilo je ure; glasovi bronca so drug za drugim umrli v šini. Na vzhodu še ni bilo znamenja zarje.

Sedla sta na podrto deblo, ki je stalo v bergu. Bepac je kadil, se oziral dolino in ponujal bratu besedo. Gospod Martin mu je odgovarjal le kratko, grabil ga je spanec; poslednjič se je stresnil od hladu, ki mu je obšel potno telo. To ga je podramilo.

Velesejmi in Informbiro

Dobrih šest tednov je minilo, odkar je prišla v svet vest o veliki vohunski aferi v Sofiji. Bolgarska vlada je dala tedaj zapreti tudi vrsto vodilnih političnih in upravnih funkcionarjev. S svojega položaja je bil odstranjen tudi Trajčo Kostov, tedanji podpredsednik bolgarske vlade in organizacijski sekretar KP Bolgarije. CK KP Bolgarije je ob tej priložnosti objavil resolucijo, v kateri je bil naveden tudi sklep, da je treba javnosti pojasniti "odklon" Trajčevega Kostova.

Zadnja številka informbirojevskega glasila "Za trden mir", za ljudsko demokracijo, je objavila članek bolgarskega zunanega ministra Kolarova z naslovom "Borba proti nacionalizmu v bolgarski KP". V tem članku slika Kolarov Trajčo Kostova kot človeka, ki "je zagrešil nacionalistične napake, izvirajoče iz njegove sektaške preteklosti" in ki so posledica njegovega samoljubja in bonapartizma...

Največji zločin, ki ga je Trajčo Kostov zagrešil, bi naj bil —! po navdobi Kolarova — njegov odnos do zahtev Sovjetske zveze. Pri trgovinskih pogajanjih med Sovjetsko zvezo in Bolgarijo je namreč sovjetska delegacija zahtevala, naj ji bolgarska vlada pove, po kakšnih cenah prodaja bolgarsko blago kapitalističnim državam. Tej zahtevi sovjetske delegacije se je uprl Trajčo Kostov, ki je razširil območje zakona o čuvanju državnih tajnosti tudi na Sovjetsko zvezo in njene predstavnike. Ko je Kolarov na ta način razkril "največji zločin" Trajčevega Kostova, je še pripomnil, da je povsem nepotrebno skrivati pred Sovjetsko zvezo podatke državne važnosti, ker so odnosi med Bol-

garijo in Sovjetsko zvezo — pravi socialistični odnosi.

Kolarovu, ki je poznan kot vdan pristaš Informbiroja, ni prišlo niti na misel, da bi omenil dvostranost vsakega odnosa. To, kar omenja Kolarov kot "socialistični odnos", zahteva nedvomno le odnose Bolgarije do Sovjetske zveze; vsekakor pa bi bilo prav, da bi Kolarov omenil tudi drugo stran teh odnosov, namreč odnose Sovjetske zveze do Bolgarije. Socialistični odnosi sloni na enakopravnosti obeh strani; zato bi bilo silno zanimivo zvedeti, ali je Sovjetska zveza ravnala z Bolgarijo vselej kot z enakopravno socialistično državo in ji je, recimo samo v primeru trgovine, povedala, po kakšnih cenah prodaja v inozemstvo svoje blago in po kakšnih cenah nabavlja proizvode iz kapitalističnih držav. Vse kaže, da Kolarov na to stran "socialističnih odnosov" ni upal niti pomisliti.

Vrh tega bi bilo nadvse zanimivo zvedeti, zakaj Kolarov nič ne piše o vohunskem ozadju številnih aretacij v Sofiji. Morda se mu zdi primerneje govoriti o Kostovu kot "o nacionalistu", "bonapartistu" ali o intelektualnem individualistu", kot pa povedati resnico, da je zapleten v imperialistično špijonažo. Vse to mirno taje najbrž zato, ker je bil Trajčo Kostov eden izmed podpisnikov resolucije Informbiroja in eden najvnetejših priganjačev klevetniške gonje proti Jugoslaviji. S. P.

PODPIRAJTE

"SLOVENSKI GLAS"

JUGOSLOVANSKA GOSTILNA
Pripravni prostori za krogljanje
JANKO POLIAK
Ituzaingó 4267 J. D. PERON

STAVBINSKA KOVAČA
G. ŠTAVAR & K. KALUŽA
Laprida 2443 Florida

BAZAR "DANUBIO"
D. UGLESSICH
Avda. San Martín 2902 T. E. 59-0838

SLOVENSKA JURIDIČNA PISARNA
Odškodnine, odslovitve, nezgode, dediščine in vse sodnijske tramitacije
Uradne ure od 18 do 20
Diagonal Norte 1119 — Piso 8 (nasproti obelisku) Escritorio 823
T. E. 35-6243 Buenos Aires

Dr. Francisco José Cespa
DENTISTA CIRUJANO
Consultas de 15 a 20 hs.
Coronel R. Lista 5096
T. A. 50 - 5782

PREVOZNO PODJETJE "GORICA" —
LOJK FRANC
Villaroel 1476 T. E. 54-5172

Restavracija **IVANČIČ RUDOLF**
IVANČIČ RUDOLF
Añasco 2622

KROJAČNICA "LA TRIESTINA"
izdeluje po najmodernejšem kroju
DANIJEL KOSIC
Calderón 3098 T. E. 50-6228
Devoto - Buenos Aires

HERRERIA DE OBRA
HUMAR y MAKUC
Av. Central 3720
Calle No. 2 3720 T. E. 740-1604

Dr. Hinko Halpern
Specialist notranjih bolezni
Ordinira vsak dan od 16 do 20 ure
SAN MARTIN 955 - 1 nad. - Dep. C
T. A. 32 - 0285 in 0829

CENE IN SOCIALISTIČNI ODNOSI

"UNITA" IN MAŠNE BUKVE

Pred meseci je bil v Poznanju na Poljskem odprt mednarodni velesejem, na katerem je razstavilo svoje proizvode okoli 20 držav, med njimi Sovjetska zveza, države ljudske demokracije — razen Jugoslavije — Velika Britanija, Nizozemska, Francija, Švica, Italija, Švedska in vrsta drugih kapitalističnih dežel.

Socialistična Jugoslavija torej na velesejmu, kjer je 225.000 m² prostora, ni mogla dobiti niti en meter, med tem ko so dežele, udeleženske Marshallovega načrta in podpisniki Severnoatlantskega pakta dobili prostora, kolikor so hoteli in želeli.

Odveč je bilo govoriti o postopku poljskih odgovornih činiteljev v zvezi z našo udeležbo na velesejmu, odveč pisati o tem, da so dvakrat preklicali svoje službene obljube, dokler niso končno konec marca sporočili, da ne moremo razstaviti v Poznanju zaradi "pomanjkanja prostora". Njihovo ravnanje, ki sodi najbrž med "načelno kritiko" vodstva KPJ, mi dobro razumemo. Kakšni namreč bi bili pred očmi poljskega ljudstva in drugih obiskovalcev "dokazi o ekonomskem pro-

padu" Jugoslavije, spričo proizvodov naše socialistične industrije, spričo otipljivih rezultatov naše petletke.

Po svoje v skladu z naukom svetega Informbiroa — je načelno tudi glasilo komunistične partije Italije "Unita". List je objavil članek svojega posebnega dopisnika o "vzhodnoevropskih državah na milanskem mednarodnem velesejmu". V članku obširno piše o bolgarskem, madžarskem in poljskem paviljonu; nato omenja, da Romunija na velesejmu ne sodeluje, in se razpiše pri češkoslovaškem paviljonu, ker da "prodajajo dragocene molitvenike, molke, cerkvene slike, razne izdaje korana in biblije, kakor tudi različne poljedelske stroje, in znamenita turistična letala tipa 'Stockholm.' Na koncu "Unita" omenja, da je na velesejmu zastopana tudi sovjetska cona Nemčije.

O jugoslovanskem paviljonu, ki je med vsemi obiskovalci velesejma zbudil največje zanimanje, niti besede. Ali nam Informbirojevci pri "Unita" morda zamerijo, da v našem paviljonu ni bilo paternoštrov in mašnih bukev?

Mercado "LAS MAGDALENAS"

CARNICERIA RAUBAR
Puestos 21, 24, 25 - Avda. Fco. Beiró 5276

Stavbeni kovač **FRANC ČOHA**
Calderón 2779 T. E. 50-6655

UMETNO STAVBENO MIZARSTVO
kovinska okna in polkna
FRANC BANDELJ
Avda. de los Incos 5021 T. E. 51-5184

Krojačnica LEOPOLD UŠAJ

Avda. FRANCISCO
BEIRO 5380, Dep. 2
T. A. 50-4542
VILLA DEVOTO

Electricidad y plomería **JOSE RADAN**
JOSE RADAN
Bernaldez 1550 Buenos Aires

SPLOŠNO STAVBENO MIZARSTVO
ANTON FORNAZARIČ
Espeña 558 - J. Ingenieros - T.E. 757-271

FABRICA DE MOSAICOS
ALBERTO GREGORIČ
Venta de materiales de construcción
Avda. Fco. Beiró 5671 T. E. 50-5383

ZELEZOBETONSKO PODJETJE
FRANC URŠIČ
Mercedes 1764 T. E. 69-1567
Buenos Aires

T.A.C. - TRST

Zastopstvo: DOMINGO BELAMARIČ

PAKETE V DOMOVINO

pošljamo potom Trsta in dospejo v 12 do 15 dneh

Uradujemo: v calle Sarmiento 74 SAN MARTIN FCMB
v calle Cangallo 439-I. Esc. 119 BUENOS AIRES

RUDOLF KLARIČ

INDUSTRIJA ELEKTRIČNIH IZDELKOV

JOSE BONIFACIO 663

BUENOS AIRES

ATENCION

SEÑORES COMERCIANTES — INDUSTRIALES — CONTRATISTAS
¡Evítense inconvenientes e intranquilidades!

El momento actual EXIGE a Vds. tener vuestras operaciones CONTABILIZADAS a fin de evitarles incertidumbre ante la presencia de INSPECTORES DEL ESTADO y la posterior aplicación de MULTAS difíciles de apelar por falta de LIBROS COMERCIALES.

Nuestra antigua experiencia puesta al servicio de Vds. regularizará ampliamente vuestra situación ante REDITOS JUBILACIONES, AGIO, ACTIVIDADES LUCRATIVAS, IMPUESTO AL APRENDIZAJE, ETC.
¡CONSULTENOS!

ORGANIZACION CONTABLE "ALBATROS"

Director FELIX JAMSECH Contador
Thames 2220 Dto 2 Capital Federal

Tiskarna "Córdoba"

Tiskarsko podjetje naših rojakov

Ferfolja, Baretto & Paškulin

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela

Gutenberg 3360

T. A. 50 - 3036

Nasproti postaje tramvaja Lacroze na Avenidi San Martín

BUENOS AIRES

V. Krmac

Spoznavajmo našo domovino

Pod tem naslovom bomo v bodoče priobčevali članke, katere bodo naši čitatelji gotovo z zanimanjem sledili in s tem spoznavali od bližje in natančneje zemljepisno obliko naše Federativne Republike Jugoslavije. Ti članki bodo zaporedoma sledili, sestavljeni v razna poglavja in sicer: Splošni obris; lega in meje; obala in otoki; oblikovitost tal; vodovje; podnebje; rastlinstvo in živalstvo; prebivalstvo gospodarstvo; promet; trgovina in ureditev države.

Federativna ljudska republika Jugoslavija zavzema severozahodni in srednji del balkanskega polotoka; le s pokrajinami severno od Save in Donave sega v Srednjo Evropo. Z zahodno stranjo se naslanja na Jadransko morje, kjer poseduje mnogo otokov.

Po vnanjem obrisu je eliptične oblike. V zračni črti sega najdalje od tropeje na Peči v Karavankah do tropeje na Belasici. Najsevernejša točka je v severnem Prekmurju, a najjužnejša ob Prespanskem jezeru. V smeri zahod — vzhod sega država od povirja Nadiže (jugozahodno od Kanina v Julijskih Alpah) do izvira Bregalnice.

Jugoslavija meri po priključitvi Slovenskega Primorja in Istre 256.000 kvadratnih kilometrov. Meji na osem držav: na severu na Avstrijo in Madžarsko, na severovzhodu na Rumunijo, na vzhodu na Bolgarijo, na jugu na Grčijo, na jugozahodu na Albanijo, na zahodu na Svobodno tržaško ozemlje (STO) in na Italijo.

Meja z Avstrijo se začne na Peči in gre naprej po glavnih grebenih Karavank. S Peče se spušča k Dravi, ki jo prestopi nad Dravogradom. Nato drži po Kobanskem (Kozjak) in po severozahodnem robu Slovenskih gorik k Muri, ki jo spremlja do Radgone; ter zavije v ostrem loku ob potoku Kučnici proti severu in se konča ne daleč od izvira Ledave.

Meja proti Madžarski se spušča v velikem loku ponovno k Muri, ki jo doseže ob izliva Ledave. Od izliva Mure dalje spremlja v glavnem Dravo do Spodnjega Miholjca; od tu se drži severovzhodne smeri, prestopi niže Močača Donavo, južno od Szegeda Tiso in doseže onkraj te reke Rumunijo.

Jugoslovansko-romunska meja poteka po ravnini do Donave, ki jo doseže južno od Bele Cerkve. Donava je nato meja do izliva Timoka naša obmejna reka.

Meja z Bolgarijo krene od spodnjega Timoka na Staro planino. Od tu drži mimo Caribroda čez Osogovske in Maleške planine v dolino Strumice in na Belasico; od tam proti zahodu mejimo na Grčijo. Meja prečka Dojransko jezero, prestopi Vardar in se vzpne na Kajmakčalan, z njega pa drži po južni strani Bitolske kotline na Prespansko jezero.

Zahodna meja Jugoslavije je deloma na kopnem deloma na morju. Meja proti Albaniji krene s Prespanskega jezera na Galičico, od tu čez Ohridsko jezero na Jablanico, nakar prestopi Crni Drin in se povzpne na vrh Koraba. Obkrožujoč z južne strani Metohijo, se dvigne na Prokletije, preseka Skadrsko jezero in doseže Bojano, ki jo spremlja do izliva v Jadransko morje.

S podpisom mirovne pogodbe je bilo ustanovljeno Svobodno Tržaško ozemlje, ki zavzema severozahodni del Istre do spodnje Mirne, mesto Trst z okolico in ozek obrežni pas do izliva Timava pri Devinu. Severno od tu se prične nova jugoslovansko-italijanska meja, ki drži preko Dobrovske planote in kraj Gorice, ki je ostala Italiji, na Goriška brda. Nato sledi meja v glavnem zahodni razvodnici zgornje Soče. Med Mangrtom in Pečjo v Karavankah gre meja po razvodju med Savo in Dravo.

(Sledi prihodnjič.)

RESTAURANT MIRO MERKUŽA

Loria 472

Mehanična delavnica

JOSIP HLAČA

Villa Real 140 J. Ingenieros - T.E. 757-640

ZELEZO - BETONSKO PODJTJE

RUDOLF KOMEL

za načrte in preračune

Bernaldez 1655 T. E. 67-1411

MECANICA y ELECTROTECNICA

E. LOZEJ y W. COX

Avda. Riestra 115 T. E. 61-0656

RESTAVRACIJA "PRI ŠKODNIKU"

Kroglišče in keglišče

JOŽEF ŠKODNIK

Añasco 2652 T. E. 59-8995

RADIO

Izdelovanje novih aparatov ter vsakovrstna popravila izvršuje

JAKOB KREBELJ

Cespedes 3783 (vogal Avda. Forest)

T. E. 54 - 4650

MIZARSKA DELAVNICA

"LA PRIMERA"

PETER JONKE

Lastnik:

Izdeluje vsa v stroko spadajoča dela

Pasos Los Andes - Río Ceballos

CORDOBA

Recreo "Europa"

Pripraven za nedeljske izlete v Tigre. Prevoz s postaje Tigre F.C.N.G.B. do recrea in nazaj

Lastnika:

BRATA ROVTAR

Tigre F.C.N.G.B. T. E. 749-589

Río Carapachay

Slovenska cvetličarna "LOS ALPES"

HOSTAR ANTON

Triunvirato 4223 T. E. 51-0732

TOVARNA POHIŠTVA

VINKO ROGELJ

BLANCO ENCALADA 249-261

VILLA ESCASO U T. 652-0131

LASTNA PEKARNA in TRGOVINA JESTVIN

"TRIESTINA"

Lastniki:

KUKANJA in BRATA GEC

25 de Mayo 2606 CORDOBA

Kadar se želite naučiti čistega kordobskega zraka in se v miru odpočiti, se obrnite na

Hostería "LOS ALPES"

lastnik PETER JONKE, Río Ceballos Córdoba

Izvrstna postrežba in zmerne cene!

ZANIMIVOSTI

Vzgojna posvetovalnica za matere

Kako naj vzgojimo otroka, da ne bo lagal, da se bo razvil v resnicoljubnega in poštenega človeka.

Otrok govori navadno to, kar vidi in sliši in to je edina prava pot, da se nauči govoriti resnico. Seveda je nujen predpogoj, da tudi starši vedno govorijo po pravici in da se njihova dejanja ujemajo z njihovim mišljenjem in govorjenjem. Toda žal starši v tem pogledu niso vedno prenatanični in polagajo premalo važnosti na otrokovo občutljivo dušo, s čimer težko grešijo. Kot skromen primer, ki ga v različnih oblikah dan na dan srečujemo po družinah, je neka opazovalka navedla tole:

Prišla sem k znancem; petletni otrok je neusmiljeno jokal, ker je padel. Mati mu je vsemogoče obljubljala, če neha jokati: slašič, igrač in čokolado. Zdelo se je, da otrok sredi joka nič ne čuje, toda izkazalo se je, da se mu je močno vtisnila v spomin posebno čokolada, kajti čim je pozabil na bolečino, je začel prositi mater naj mu da obljubljeno čokolado. Mati čokolade ni imela in mu je govorila, da mu jo bo prinesel očka, potem teta in ko je otrok še vztrajal pri prošnji, je zavpila: "Saj je ne zaslužiš, ker si tako siten!" Ko je otrok uvidel, da čokolade ne bo, je užaljeno zavpil: "Mama, ti lažeš, saj mi tudi včeraj nisi dala škatlice, ki si mi jo obljubila!"

Žalostna ugotovitev za matere, da mora od lastnega otroka slišati tak očitek. In prav za prav, čemu? Lahko bi bila dala otroku škatlico in čokolado ali pa ne bi bilo treba obljubljanj.

Tako si matere z nepotrebnimi lažmi

in z lahkomišelnostjo zapravljajo zaupanje otroka, ki je predpogoj za zdravo vzgojo, obenem pa rahljajo v otroku tisti pravi odnos do resnice, ki ga včasih niti z dobrim vzgledom in s še tako veliko pažnjo ni lahko ohraniti.

Praktični nasveti

Če pusti prevroč likalnik sledove na perilu, daj na zažgano mesto limonov sok ter mnogo sladkorja v prahu, čez nekaj časa izperi v sveži vodi.

Da se ne bo likalnik lepil, kadar likalnik naškrobljeno blago, dodaj škrobu malo soli.

Da se bo likalnik lepo svetil, ga namaži z voskom in obriši z volneno krpo.

Flanela pri pranju otrdi, mehka pa ostane, če primešaš vodi malo olja in jo držiš nekaj trenutkov nad soparo vrele vode.

Kljukice in zeblice v kuhinji, na kateri obešamo brisače in drugo vlažno perilo, pobarvaj z belim emajl lakom. Zeblice bodo zarjaveli in mazali perila, pa tudi na steni se ne opazijo takoj.

Trdo blago laže šivaš, če namažeš spodnji del šiva z vlažnim milom.

Zapestnice, umazane od potu, najlepše očistimo, ako jih denemo v zmes apna in amoniaka ter zberemo z volneno krpo; enako čistimo zlate verižice.

SLOVENSKA BABICA

FILOMENA BENES de BILEK

Lima 1217, Buenos Aires, T. E. 23-33-39

TRGOVINA JESTVIN "TRST"

STANKO MIHELJ

Charcas 3120 T. E. 72-49-57

KROJAČNICA

Franc Melinc

Paz Soldan 4844 U. T. 59-1356

Buenos Aires

TRGOVINA JESTVIN

Srečko Turel

TRELLES 1402 U. T. 59-4104

Dr. A. Kirschbaum

Dra. María Kirschbaum

ZOBOZDRAVNIKA

LOPE DE VEGA 3271 T. A. 50-7387

Reinaldo Wasserman

MEDICO

Nazca 2381 U. T. 50-2841

TRADUCTOR PUBLICO

Esloveno, servio-croata, checoslovaco y demás idiomas europeos.

Extracciones de partidas para jubilaciones.

San Lorenzo 937, Rosario (Sta. Fe)

Franc Štekar

STAVBINSKI PODJETNIK

Ramón L. Falcón 6371

U. T. 64-3084

Bar 'Munich'

Peter Rojc

Especialidad en Repostería

Té-Copetines

a una cuadra del barrio

VILLA DEL LAGO - CORDOBA

PRODAJALNA - TOBAKARNA

Prodaja raznih časopisov, revij, slašič ter raznovrstnega moškega in ženskega perila

VLADIMIR BENKO

Avda. Francisco Beiró 5709

VILLA DEVOTO - BUENOS AIRES

Krojačnica Stanislav Maurič

VELIKA IZBIRA MODERNIH OBLEK

TRELLES 2642

T. A. 59 - 1232